

Publicerad 2014-01-09 13:50 av sirpakaarina

Tiden är omätbar...

VÄNTAN

Du gick med orden,jag blir bara borta Fem Röda Minuter.

Kvar stod jag och såg efter Dig genom rutan och undrade,
hur länge är det?

Du återvände men bara för en tid. Såpass att jag för alltid skulle sakna din
värme och trygghet.

Åren gick,många tillfällen med Fem Röda Minuter passerade,varje gång ängslades jag om Du skulle komma
tillbaka.Precis som jag vetat att någon gång blir för sista gången.

När jag nåddes av budet,Du finns ej mer,visste jag det redan.
Himlen kvällen innan brann i rödaste rött vid Horisonten och det var egendomligt stilla i naturen.

Du var kallad och jag blev kvar,räknandes på Fem Röda Minuter.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sirpakaarina med Poeter.se id #46600 innehar upphovsrätten